

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۲ فبروری ۲۰۲۰

در عقب هر انفجار انتحاری اشغالگران و نوکران آنها ایستاده اند.

سه شنبه - ۲۲ دلو - ۱۳۹۸ - کابل: مهمترین خبر امروز، انفجار انتحاری در ساعت ۷ صبح در چهار راهی قنبر مقابل درب ورودی به اصطلاح "دانشگاه نظامی مارشال فهیم" - بخوانید: فابریکه تولید صاحب منصب ماشینی- بود که در اثر آن ۶ تن کشته- ۲ غیر نظامی و ۴ نظامی- و ۱۳ تن دیگر زخمی شدند.

همان طوری که طی این ۱۹ سال همه شاهدیم به دنبال هر عمل و انفجاری از این نوع، مقامات دولت دست نشانده، نخست عمل را محکوم نموده، بعداً رسانه ها می پردازند به این که عمل از جانب کدام باندی صورت گرفته- به خصوص زمانی که از جانب رقبای دولت دست نشانده مسؤولیت گرفته نشود- آنچه در این میان مطلقاً با خاموشی و کتمان در هزاره پرده مواجه می شود، هویت و عکس انتحار کننده است و خواستن کمک از مردم در مورد شناسائی آن چهره و این که چه کسی وی را در کجا و چه وقت دیده است.

هموطنان گرامی!

اگر به خاطرتان مانده باشد بعد از حمله انتحاری در هوتل انترکانتیننتال کابل، این قلم همین خواست را از مقامات امنیتی مطرح نمودم که جهت شناسائی عقبه ها و نیروهای کمکی تروریست ها، دولت عکس های حمله کنندگان مقتول را نشر نموده و از مردم راجع به آنها معلومات بخواهد. همه به خاطر داریم که ریاست امنیت ضدملی و بقیه ارگانهای امنیتی دولت دست نشانده به این خواست تن نداده و حاضر نشدند از مردم کمک بخواهند.

این که نیروهای امنیتی دولت دست نشانده چرا از این حرکت معقول که در تمام جهان به مثابه نخستین گام جهت تثبیت هویت تروریست مقتول و روابط آن استفاده می شود و در افغانستان نه، امتناع نمودند، دلیلش کاملاً روشن است. دولت دست نشانده خود خوب می داند که طرف انتحار کننده چه کسی بوده و روابط وی با چه کسانی است. از همین رو نیروهای امنیتی دولت دست نشانده جهت حفظ ستون پنجم دشمن که شامل بیشترین بخش حاکمیت می گردد، عکس حمله کنندگان مقتول را منتشر نمی سازد تا تبنای خودشان پوشیده بماند.

هموطنان گرامی!

رسیدن به چهارراهی قنبر از طریق موتر از سه جهت ممکن است:

۱- عبور از سرک مقابل منزل ما، یعنی عبور از سه راهی کارته مأمورین با عبور از جلو پولیتخنیک، اکادمی پولیس به اصطلاح "جنرال رازق"، افشار، مرستون و...

۲- از طریق سرکی که از دو راهی پغمان به طرف شمال امتداد یافته و به چهارراهی قنبر وصل می گردد.

۳- مستقیماً از پغمان و عبور از جلو بند قرغه.

- در این تذکر آگاهانه از کوچه بندی ها و راه های پیاده یاد نکرده ام-

هموطنان گرامی!

اگر شما هم در شهر کابل زندگانی دارید، حتماً متوجه شده اید که در مقابل هریک از مناطقی که نام برده شده، کمره های امنیتی مدار بسته وجود دارد. یعنی هرگاه فردی از استقامت باغ بالا و سرک کارته مأمورین به قصد رسیدن الی چهارراهی قنبر عبور نموده باشد، موتر حاملش حد اقل در ۵ کمره مدار بسته ثبت شده است. از همه اینها گذشته، جلو درب به اصطلاح "دانشگاه نظامی" چندین کمره امنیتی کار گذاشته شده است. از آن جایی که تمام کمره ها ۲۴ ساعته فعال و تمام زوایا را پوشش می دهند. لذا تشخیص چهره و هویت فرد انتحاری، چیزی کمتر از یک دقیقه وقت را نمی گیرد. با تشخیص چهره و تثبیت موتر، می توان به مالک موتر و در نهایت از طریق درخواست کمک از مردم تروریست و عقبه آن را با تمام جزئیات آن شناسائی نمود.

این که چنان افرادی شناسائی نمی شوند درست نیست، بلکه واقعیت این است که نیروهای امنیتی دولت دست نشانده به فرمان باند ارگ و شخص "غنی احمدزی" نمی خواهند هویت چنان افرادی را افشاء نمایند.

هموطنان گرامی!

حاکمیت فعلی در افغانستان همه بدون استثناء به نسبت شرایط جنگی و کشت و کشتار در افغانستان به حاکمیت گماشته شده اند، آنها بقاء و دوام کارشان را منوط به ادامه کشتار بی گناهان و موجودیت فضای رعب و وحشت می دانند، از همین رو هیچ یک نمی خواهد این ماشین کشتار در افغانستان متوقف گردد. برای توقف کشتار بیگناهان در افغانستان می باید دولت دست نشانده و حامیان بین المللی آن را به زباله دان تاریخ فرستاد.

سرکها ما را می طلبد!